

§ 6.

Foranstaaende Bestemmelser skulle ogsaa kunne bringes til Anvendelse for Købstædernes og Handelspladsernes Vedkommende, saaledes at Udførelsen af Indsamlingspaabudet paahviler Byraadene og Handelspladsernes kommunale Bestyrelser. Den Del af de i § 5 omhandlede Udgifter, der ikke refunderes af Statskassen, bliver for Købstædernes Vedkommende at afholde af vedkommende Kommunes Kasse.

§ 7.

Loven af 1ste April 1887 om Foranstaltninger mod Oldenborrer ophæves.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Ifølge § 5 i Loven af 1ste April 1887 om Foranstaltninger mod Oldenborrer afholder Statskassen Halvdelen af de Udgifter, der medgaa til den i Medfør af Loven foretagne Indsamling og Odelæggelse af levende Oldenborrer og Oldenborrelarver.

I Henhold til denne Bestemmelse er der i de siden Lovens Ikrafttræden forløbne Aar udbetalt følgende Beløb af Statskassen:

	Kr.	Ø.
Finansaaet 1887—88 (Flyveaar)	330,160.	79
— 1888—89.....	741.	72
— 1889—90.....	29,051.	59
— 1890—91.....	9,775.	39
— 1891—92 (Flyveaar)	186,981.	46
— 1892—93.....	2,336.	83
— 1893—94.....	1,640.	09
— 1894—95.....	5,077.	67
— 1895—96 (Flyveaar)	102,398.	83
— 1896—97.....	8,118.	78
— 1897—98.....	31,820.	76

Som det fremgaar af denne Oversigt er Udbyttet af den i de 3 siden Lovens Ikrafttræden indtrufne Flyveaar foretagne Indsamling af Oldenborrer blevet mindre og mindre, saaledes at Statens Andel af Udgifterne have udgjort henholdsvis 330,160 Kr. 79 Ø., 186,981 Kr. 46 Ø. og 102,398 Kr. 83 Ø. Det er nu ganske vist ikke udelukket, at dette kan skyldes den Omstændighed at Interessen og Sverens for Indsamlingen har været stærkest straks efter Lovens Fremkomst og senere er bleven svækket. Men det ligger dog nærmere at antage, at det

stadig aftagende Udbytte af Indsamlingen skyldes en Aftagen af Oldenborrerne, saaledes at de nu i 11 Aar foretagne Indsamlinger og Odelæggelse af Oldenborrer og Oldenborrelarver virkelig have haft det tilføjede Resultat — hvad der ogsaa bekræftes fra forskellige Sider. Det synes saaledes, at den Vej, man slog ind paa ved Loven af 1887, er den rette, og at de betydelige Offre, der i de forløbne Aar ere bragte fra Statens og Kommunernes Side i det ommeldte Djemed have gjort deres Nytte. Der vil derfor være god Grund til at fortsætte med Kampen mod Oldenborrerne ad den hidtil betraadte Vej. Men medens man saaledes maa anse Lovens Grundtanke for at være rigtig, have de i Aarens Løb indvundne Erfaringer godtgjort, at den nærmere Gennemførelse af Lovens Tanke paa forskellige Punkter kunde være mere praktisk. Man har derfor anset det for rettest at foretage en Revision af oftnævnte Lov af 1ste April 1887. Med Hensyn til de Ændringer, som man mener, at det vilde være heldigt at foretage i Loven af 1887, skal man henvise til Anmærkningerne til Lovforslagets enkelte Paragrafer.

Til § 1.

Ifølge § 1 i Loven af 1887 er det vedkommende Minister, der gennem Amtmanden paahviler, at der skal foretages Indsamling og Odelæggelse af levende Oldenborrer. Man har imidlertid ment, at Udstedelsen af et saa-